

ÖRVÁLTÁSKOR...

Makovei János

Örhelyemen állok.
Várom az utolsó, isteni üzenetre,
hogy őrzésem ideje már betelne,
Amikor több hajnali kiáltás nem harsan.
Tudom, az éjféli örváltás közeledik lassan.

Örhelyemen állok.
Szemem és szívem még éberem várja,
hogy az ég elöttem titkait mind kitárja.
A csillagok remegő fényét hadd kutassam.
Tudom, az éjféli örváltás közeledik lassan.

Örhelyemen állok.
Csodásan kitárul elöttem millió titok.
A percnek jönni kell, és hamar jönni fog!
Csillagok fénye vész, a kiáltás már harsan:
Ember fia, az éjféli örváltás közeledik lassan.

Örhelyemen állok.
Figyelem a föld mély szíve-lüktetését.
Vigyázom Uram aratást-váró új vetését,
hogy az első kévét örömmel eléje tartsam,
ha az éjféli örváltás végre majd ideér lassan.

Örhelyemen állok.
Szívemben új reménnyel a végső jelre
várok hittel, hogy utam ideje már betelne,
amikor többé már egyetlen kiáltás sem harsan,
mert az örváltás közeledik és végre ideért lassan.

Amíg ideér a hazahívó szó,
örhelyemen állok.
Fáradó szívvel,
lankadatlan hittel
az égi jelre várok,
Uramat kérve:
Őrálló szolgálodat vidd el,
ha népedhez érve
a trombita majd harsan:
Az örváltás itt van,
az éj elmúlt - lassan!

Forrás: www.keresztenydalok.hu